

UZASADNIENIE

Celem przedłożonego projektu nowelizacji ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.; dalej – „ukp”), zwanej dalej „projektem”, jest dalsze usprawnienie i przyspieszenie prywatyzacji oraz dostosowanie jej mechanizmów do możliwości, które stwarza obecnie szeroko pojęty rynek kapitałowy oraz do realiów funkcjonowania tego rynku. W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ukp:

- 1) określenie zakresu analizy mającej na celu ustalenie sytuacji prawnej spółki, przy jednoczesnym podkreśleniu jej subsydiarności względem oszacowania wartości przedsiębiorstwa spółki (por. zmiana w art. 32 ukp);
- 2) rezygnacja z ograniczenia minimalnej ceny wywoławczej w trybie aukcji (por. zmiana w art. 33 ukp);
- 3) poszerzenie katalogu trybów zbywania akcji Skarbu Państwa (por. zmiana w art. 33 ukp).

Obecnie toczą się prace legislacyjne nad projektem ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, który zawiera rozwiązania przewidziane w niniejszym projekcie. Podjęcie prac legislacyjnych nad projektem jest uzasadnione z uwagi na fakt, iż zawiera on rozwiązania, których szybkie wprowadzenie w życie przyczyni się istotnie do usprawnienia i przyspieszenia prywatyzacji, a z racji znacznie węższego, w porównaniu do projektu ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, zakresu regulacji projektu istnieje duże prawdopodobieństwo, że prace legislacyjne nad nim będą trwały znacznie krócej niż w przypadku wspomnianego wyżej projektu ustawy.

I.

W obowiązującym stanie prawnym Minister Skarbu Państwa, przed zaoferowaniem do zbycia akcji należących do Skarbu Państwa, zobowiązany jest zlecić sporządzenie analiz mających na celu ustalenie sytuacji prawnej majątku spółki oraz oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki. Sporządzenie wspomnianych analiz ma na celu ustalenie szacunkowej wartości papierów udziałowych będących przedmiotem zbycia, tak aby zapewnić należyłą ochronę interesu majątkowego Skarbu Państwa. Należy zauważyć, że zlecenie sporządzenia tych

analiz powoduje konieczność ponoszenia wydatków, dlatego zakres analiz powinien być dostosowany do konkretnego przypadku, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki spółki oraz poziomu zaangażowania kapitałowego Skarbu Państwa w danej spółce. Mając na uwadze powyższe, w projekcie wprowadzono nowe rozwiązanie polegające na upoważnieniu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do każdorazowego określenia, z uwzględnieniem powyższych kryteriów, zakresu ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki. Oznacza to uczynienie z analizy bardziej elastycznego narzędzia pozwalającego na oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki z uwzględnieniem specyfiki jej działalności oraz majątku pozostającego w jej dyspozycji, jak również stworzenie możliwości ograniczenia kosztów związanych z przygotowaniem spółki do prywatyzacji. Powyższa zmiana powoduje konieczność modyfikacji przepisu upoważniającego, na podstawie którego wydawane jest rozporządzenie regulujące szczegółowe wymogi dotyczące zakresu analiz, opracowania, odbioru oraz finansowania, jak również wymogi, po spełnieniu których można odstąpić od analiz.

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 32 ust. 1 pkt 1 minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie miał możliwość samodzielnego dokonania, a nie jak dotychczas jedynie zlecenia dokonania, analizy mającej na celu oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki. Należy podkreślić, że dokonanie przedmiotowej analizy przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa ma charakter fakultatywny, tj. w żadnym przypadku nie ogranicza możliwości zlecenia dokonania analizy podmiotowi zewnętrznemu.

Zakres kompetencyjny dotychczas prowadzonych wysoce specjalistycznych czynności polegający na weryfikacji, sprawdzeniu i ostatecznym odbiorze zleczonych doradcom analiz oszacowania wartości przedsiębiorstwa spółki, w tym ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki potwierdza w pełni merytoryczną i profesjonalną zdolność pracowników wybranych jednostek organizacyjnych Ministerstwa Skarbu Państwa do przeprowadzenia takich działań w ramach indywidualnie prowadzonych procesów wyceny w strukturach Ministerstwa.

Podobnie w obszarze uzupełniających fakultatywnych analiz specjalistycznych wykonanie opracowań może zostać zlecone pracownikom Ministerstwa Skarbu Państwa.

II.

Kolejna zmiana zaproponowana w projekcie ma na celu rozszerzenie możliwości stosowania jednego z najbardziej efektywnych trybów prywatyzacji – aukcji ogłoszonej

publicznie, zwanej dalej „aukcją”, który został wprowadzony ustawą z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 721). Powyższy tryb zastrzeżony był w początkowym okresie do zbywania pakietów akcji spółek, w których Skarb Państwa posiadał nie więcej niż 10 % kapitału zakładowego. Nowelizacja dokonana ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. z 2009 r. Nr 13, poz. 70) umożliwiła zbywanie w trybie aukcji akcji spółek, w których udział Skarbu Państwa przekracza 10 % kapitału zakładowego, jednakże uzależniła jej stosowanie do przypadków, w których cena wywoławcza za sprzedawane akcji nie była niższa od wartości księgowej.

Obowiązywanie przepisów dotyczących aukcji pozwala ocenić ten tryb pozytywnie. Aukcja uznana jest jako tryb bardzo transparentny, gwarantujący maksymalizację ceny uzyskiwanej przez Skarb Państwa oraz pozbawiony ryzyka udzielenia niedozwolonej pomocy publicznej. Wobec zebranych doświadczeń uzasadniona jest rezygnacja ze sztucznego ograniczenia, jakim jest wyznaczenie ceny wywoławczej na poziomie co najmniej wartości księgowej. Należy zwrócić uwagę, iż w żadnym z pozostałych trybów nie występuje takie ograniczenie i brak jest racjonalnych przesłanek dla jego utrzymania w odniesieniu do aukcji. Pamiętać należy, iż cena wywoławcza tylko w niektórych przypadkach jest ceną, po której dokonuje się zbycia akcji, ponieważ stanowi ona jedynie początek aukcji, po którym następują kolejne postąpienia, a ostateczna cena jest zazwyczaj wyższa od ceny wywoławczej.

Zniesienie konieczności ustalania ceny wywoławczej na poziomie nie niższym niż wycena księgowa jest podyktowane zarówno warunkami rynkowymi natury makroekonomicznej, jak i mikroekonomicznej, tj. stanem i funkcjonowaniem spółek. Wycena księgowa jest historyczną wyceną ewidencyjną, nietożsamą w sensie finansowym z aktualną, rzeczywistą wartością spółki i tym samym nie odpowiadającą potencjalnej uzyskanej cenie zbycia. Sytuacja dotyczy spółek infrastrukturalnych, kapitałochłonnych o znacznym wolumenie środków trwałych i tym samym nieadekwatnym znaczeniu nadmiernego (nie)operacyjnego, najczęściej niezbywalnego na rynku skumulowania zasobów. Dotyczy to także licznej grupy spółek, których pozycja rynkowa uległa istotnej deprecjacji bądź ją całkowicie utraciły bez realnej możliwości restytucji. W niektórych przypadkach wynikająca z oszacowania wartości przedsiębiorstwa takich spółek rynkowa wartość akcji/udziałów tych spółek jest niższa niż ich wartość księgowa,

co uniemożliwia w obecnym stanie prawnym sprzedaż tych akcji/udziałów w trybie aukcji. Uzasadnieniem przyjęcia wyceny według proponowanego schematu jest dokonanie jego starannej, rzeczowej weryfikacji innymi metodami niemajątkowymi bądź też metodą likwidacyjną w formule przymusowej.

Dodatkowym potwierdzeniem zasadności takiego podejścia jest wielokrotna nieskuteczność wcześniej przeprowadzanych postępowań aukcyjnych. Do chwili obecnej ogłoszono 176 postępowań w sprawie przeprowadzenia aukcji, których przedmiotem miało być zbycie akcji/udziałów Skarbu Państwa w spółkach. Jedynie 18 spośród tych aukcji zostało zakończonych zawarciem umowy sprzedaży i przeniesieniem akcji/udziałów na nabywcę. W przeważającej liczbie przypadków powodem niezakończenia aukcji przybiciem był brak zainteresowania ze strony potencjalnych nabywców, spowodowany ustaleniem ceny wywoławczej na poziomie wyższym od rynkowej ceny akcji/udziałów.

III.

Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 33 ust. 1 pkt 6 ukp akcje Skarbu Państwa mogą być sprzedawane w obrocie zorganizowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.; dalej – „uof”). W myśl art. 3 pkt 9 uof przez „obrot zorganizowany” rozumie się obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi dokonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu. Zatem w porównaniu z obowiązującym stanem prawnym powyższy tryb będzie obejmował również sprzedaż akcji Skarbu Państwa w alternatywnym systemie obrotu. Art. 3 pkt 2 uof stanowi, że alternatywny system obrotu to organizowany przez firmę inwestycyjną lub podmiot prowadzący rynek regulowany, poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami. Należy podkreślić, iż alternatywny system obrotu to rynek zapewniający koncentrację popytu i podaży na instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu, w celu kształtowania ich powszechnego kursu (art. 78 ust. 1 pkt 1 uof), co stanowi gwarancję maksymalizacji ceny za sprzedawane instrumenty finansowe. Ponadto podmiot organizujący alternatywny system obrotu jest obowiązany zapewnić bezpieczny i sprawny przebieg transakcji, a także upowszechnianie

jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu (art. 78 ust. 1 pkt 2 i 3 uof).

IV.

Zgodnie z projektowanym art. 33 ust. 1 pkt 7 ukp akcje należące do Skarbu Państwa będą mogły zostać sprzedane na podstawie oferty publicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej, warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 185, poz. 1439), zwanej dalej „uop”. Przez taką ofertę należy rozumieć udostępnianie co najmniej 100 osobom lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji o papierach wartościowych i warunkach dotyczących ich nabycia, stanowiących dostateczną podstawę do podjęcia decyzji o odpłatnym nabyciu tych papierów wartościowych.

Dodatkowo oferta publiczna, o której mowa w projektowanym art. 33 ust. 1 pkt 7 ukp, będzie musiała zostać objęta prospektem emisyjnym lub memorandum informacyjnym sporządzanym na potrzeby tej oferty lub na potrzeby dopuszczenia tych akcji do obrotu regulowanego. Oznacza to, że powyższym trybem nie będą objęte oferty publiczne przeprowadzane przez Skarb Państwa bez obowiązku sporządzania prospektu emisyjnego, na podstawie wyłączenia z art. 129 uop.

Należy w tym miejscu zauważyć, że od momentu podania prospektu do publicznej informacji, spółka jest już objęta nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego i podlega obowiązkom informacyjnym. Znajdujące się w dobrej kondycji finansowej i mające perspektywy rozwoju spółki, w których Skarb Państwa jest właścicielem akcji, mogą być zainteresowane publicznym oferowaniem swoich walorów, co jest także dobrą okazją do zbywania akcji takich spółek, będących własnością Skarbu Państwa.

Projektowany art. 33 ust. 1 pkt 7 ukp pozwoli także na sprzedaż akcji Skarbu Państwa po cenie rynkowej, uwzględniającej realną wartość przedsiębiorstwa spółki. W sytuacji gdy akcje spółki mają być objęte prospektem emisyjnym lub memorandum informacyjnym w związku ofertą publiczną lub dopuszczeniem tych akcji do obrotu na rynku regulowanym, założenie to zostaje zachowane. W związku z przygotowaniem prospektu emisyjnego następuje de facto ustalenie stanu majątku spółki i ocena jej sytuacji rynkowej. W szczególności w prospekcie podaje się informacje umożliwiające ustalenie sytuacji majątkowej, gospodarczej, finansowej

oraz perspektyw rozwoju spółki. Czynności te pozwalają na uniknięcie ryzyka sprzedaży akcji po cenie nieadekwatnej do ich wartości rynkowej. Co więcej, w związku ze sporządzeniem prospektu emisyjnego akcji objętych ofertą publiczną ma miejsce również stosunkowo precyzyjne ustalenie poziomu zainteresowania inwestorów planowaną ofertą.

Należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z pkt 5.3.1. Załącznika nr III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004), prospekt emisyjny powinien wskazywać cenę akcji lub metodę określania ceny oraz osoby odpowiedzialne za ustalenie ceny. W praktyce obrotu ostateczna cena sprzedaży podawana jest tuż przed subskrypcją akcji. Często jest to cena minimalna lub tzw. widełki cenowe, a ostateczną cenę ustala się w oparciu o złożone przez inwestorów oferty.

Przyjętą praktyką jest również badanie popytu na akcje poprzez proces tzw. book-building, który pozwala oszacować realną rynkową cenę akcji, która może zostać osiągnięta. Należy też mieć na uwadze, że prospekt sporządzany jest przez wykwalifikowanych, profesjonalnych doradców, którzy ponoszą odpowiedzialność, włącznie z odpowiedzialnością karną, za przygotowane przez siebie części prospektu. Dodatkowo emitent oraz wprowadzający w rozumieniu uop jest odpowiedzialny za całość informacji zawartych w prospekcie. Prospekt jest zatwierdzany przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz udostępniany do publicznej wiadomości.

Ponadto w sytuacji, gdy prospekt dotyczy nie tylko oferty publicznej akcji, ale jednocześnie dopuszczenia ich do obrotu regulowanego ma miejsce włączenie do procesu ekspertów z rynku regulowanego i konieczność spełnienia restrykcyjnych wymogów tego rynku polegających na zapewnieniu transparentności i bezpieczeństwa transakcji na akcjach. Co więcej, takie akcje muszą spełniać dodatkowe warunki dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym, w szczególności mowa tu o wymogach w zakresie wartości akcji oraz tzw. rozwodnienia. Cały proces sprzedaży akcji jest transparentny i podlega nadzorowi administracji publicznej, zarówno w trakcie, jak i ex post, w zakresie zgodności z prawem oraz warunkami rynkowymi.

V.

W projekcie zaproponowane zostało wprowadzenie nowoczesnego mechanizmu zwiększającego szansę na korzystną sprzedaż oferowanych akcji, jakim jest stabilizacja pomocnicza. Praktyka zawierania umów stabilizacyjnych jest powszechnie stosowanym przez zbywców akcji standardem przy dokonywaniu ofert sprzedaży akcji o znacznej wartości. Podanie informacji o zawarciu umowy stabilizacyjnej przyczynia się do zwiększenia zainteresowania inwestorów oferowanymi akcjami oraz pozytywnie wpływa na ich kurs. Projekt ma na celu wyeliminowanie wątpliwości co do możliwości zbywania przez Skarb Państwa akcji w ramach stabilizacji pomocniczej na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującym dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2003), zwanym dalej „Rozporządzeniem Stabilizacyjnym”, oraz udzielania pożyczek tych akcji bez potrzeby uzyskiwania w każdym takim przypadku zgody Rady Ministrów przewidzianej w art. 33 ust. 3 ukp. Na mocy projektowanego art. 33 ust. 1 pkt 8 ukp zbycie akcji Skarbu Państwa będzie mogło nastąpić również w trybie przewidzianym w Rozporządzeniu Stabilizacyjnym dla stabilizacji pomocniczej oraz poprzez udzielanie pożyczek instrumentów finansowych w celu realizacji stabilizacji pomocniczej. Umowa stabilizacji stanowi naturalne uzupełnienie trybów zbywania akcji wskazanych w proponowanym brzmieniu art. 33 ust. 1 pkt 6 i 7 ukp.

Dodanie w art. 56 ukp przepisu ust. 8 jest związane z wprowadzeniem powyższej zmiany w art. 33 ust. 1 i ma na celu określenie terminu, w którym będzie następować przekazywanie na rachunek przychodów z prywatyzacji lub na rachunki funduszy, o których mowa w art. 56 ust. 1 ukp, środków uzyskanych ze zbycia akcji w ramach stabilizacji pomocniczej.

Z uwagi na przewidziane w art. 33 ust. 1 ukp tryby zbywania akcji przez Skarb Państwa i wątpliwości interpretacyjne co do objęcia powyższymi trybami stabilizacji pomocniczej, a także mając na względzie udział Skarbu Państwa w roli wprowadzającego w istotnych ofertach publicznych na rynku polskim i europejskim wprowadzenie zmian do ukp jest uzasadnione, gdyż umożliwi Skarbowi Państwa przeprowadzanie ofert publicznych zgodnie ze standardami międzynarodowymi wypracowanymi dla transakcji podobnych do transakcji przeprowadzanych przez Skarb Państwa. Opisane powyżej działania stabilizacyjne oraz stabilizacja pomocnicza są działaniami ściśle i nierozzerwalnie związanymi z ofertami papierów

wartościowych na rynkach kapitałowych i mają w stosunku do nich charakter wtórny oraz pomocniczy, umożliwiając odpowiednio wsparcie kursu notowań papierów wartościowych w okresie następującym po uplasowaniu oferty oraz wsparcie działań stabilizacyjnych. Rozporządzenie Stabilizacyjne określa warunki, na jakich mogą być dokonywane działania stabilizacyjne¹⁾ oraz stabilizacja pomocnicza w odniesieniu do papierów wartościowych w obrocie na rynku regulowanym w okresie bezpośrednio następującym po ofercie publicznej papierów wartościowych lub ich dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym. Rozporządzenie Stabilizacyjne znajduje bezpośrednie zastosowanie w polskim systemie prawnym.

Dokonywanie działań stabilizacyjnych zgodnie z Rozporządzeniem Stabilizacyjnym jest objęte jednym z wyjątków od manipulacji instrumentami finansowymi (zob. w szczególności art. 39 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi).

Podmioty zaangażowane w ofertę mogą zatem dokonywać odpowiednio działań stabilizacyjnych na rynku regulowanym, gdy są firmami inwestycyjnymi lub instytucjami kredytowymi w rozumieniu właściwych przepisów prawa (każdy zwany dalej z osobna „Agentem Stabilizacyjnym”), albo tzw. „stabilizacji pomocniczej” w celu umożliwiania przeprowadzania działań stabilizacyjnych Agentowi Stabilizacyjnemu, w szczególności odnosi się to do emitenta oraz wprowadzającego (akcjonariusza sprzedającego).

W celu ułatwienia działalności stabilizacyjnej prowadzonej przez firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe Rozporządzenie Stabilizacyjne przewiduje stabilizację pomocniczą, która oznacza wykorzystanie „ułatwienia zakupu ponad liczbę objętą ofertą” (zwanego też opcją dodatkowego przydziału) lub opcji typu greenshoe przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową w kontekście „znacznej dystrybucji właściwych papierów wartościowych”²⁾, wyłącznie dla ułatwienia działalności stabilizacyjnej.

Stabilizacja oraz stabilizacja pomocnicza przewidziane w Rozporządzeniu Stabilizacyjnym obejmują:

---

¹⁾ „**Stabilizacja**” oznacza nabywanie papierów wartościowych na rynku regulowanym w celu wsparcia ceny rynkowej tych właściwych papierów wartościowych przez wcześniej ustalony okres, ze względu na presję na sprzedaż tych papierów wartościowych i może być dokonywana przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową, która była zaangażowana w przeprowadzenie oferty tych papierów wartościowych. W wyniku działań stabilizacyjnych firma inwestycyjna lub instytucja kredytowa nabywa papiery wartościowe emitenta.

²⁾ „**Znaczna dystrybucja**” oznacza ofertę początkową lub wtórną właściwych papierów wartościowych, publicznie ogłoszoną i różniącą się od zwykłego obrotu zarówno wartością oferowanych papierów wartościowych, jak i stosowanymi metodami sprzedaży.

- 1) uprawnienie Agenta Stabilizacyjnego do nabywania na rynku regulowanym papierów wartościowych jedynie w celu wsparcia ich ceny rynkowej (podmioty te mogą, ale nie muszą dokonywać działań stabilizacyjnych) oraz
- 2) mechanizmy określone jako stabilizacja pomocnicza przewidziane w celu ułatwienia stabilizacji, na które składają się:
  - a) opcja dodatkowego przydziału,
  - b) opcja typu greenshoe.

Należy zaznaczyć, że stabilizacja oraz stabilizacja pomocnicza są dokonywane co do zasady według następującego schematu, który został w znaczącej części odzwierciedlony w przepisach Rozporządzenia Stabilizacyjnego:

1. Umowa gwarantująca emisję lub wiodąca umowa menedżerska zawierane na potrzeby oferty zawierają postanowienie, zgodnie z którym w ramach przydziału firmy inwestycyjne (lub instytucje kredytowe) mogą dokonać dodatkowego przydziału (ang. over-allotment – nadprzydział), tzn. dokonać przydziału większej liczby właściwych papierów wartościowych niż te, które były początkowo oferowane, w przypadku odpowiednio dużego popytu ze strony inwestorów.
2. W ramach takiego dodatkowego przydziału dokonuje się przydziału papierów wartościowych pożyczonych co do zasady albo od ich emitenta, albo od wprowadzającego (akcjonariusza sprzedającego akcje).
3. Emitent lub wprowadzający, który umożliwił dokonanie dodatkowego przydziału, udzielając pożyczki papierów wartościowych, udziela Agentowi Stabilizacyjnemu opcję typu greenshoe pokrywającą taki dodatkowy przydział, która stanowi zobowiązanie tego emitenta lub wprowadzającego do, odpowiednio, emisji lub sprzedaży na rzecz tej Agenta Stabilizacyjnego papierów wartościowych w liczbie co do zasady odpowiadającej wielkości dodatkowego przydziału (zobowiązanie emitenta lub wprowadzającego).
4. W następstwie działań wskazanych powyżej, powstaje następująca struktura wzajemnych powiązań pomiędzy emitentem lub wprowadzającym a Agentem Stabilizacyjnym:
  - 1) W ramach opcji dodatkowego przydziału następuje uplasowanie wśród inwestorów większej liczby papierów wartościowych niż była pierwotnie oferowana. Papiery wartościowe plasowane w ramach opcji dodatkowego przydziału pochodzą zwykle z

pożyczki papierów wartościowych udzielonych Agentowi Stabilizacyjnemu. W konsekwencji po stronie Agenta Stabilizacyjnego powstaje zobowiązanie do zwrotu pożyczonych papierów wartościowych (zobowiązanie Agenta Stabilizacyjnego).

2) Na warunkach określonych w Rozporządzeniu Stabilizacyjnym Agent Stabilizacyjny może dokonywać działań stabilizacyjnych.³⁾

3) Nabywając papiery wartościowe w ramach stabilizacji, Agent Stabilizacyjny uzyskuje papiery wartościowe, które umożliwią mu wywiązanie się (choćby częściowe) ze zobowiązania do zwrotu pożyczonych papierów wartościowych. Natomiast w przypadku nienabycia takich papierów (lub nabycia akcji w liczbie mniejszej niż liczba objęta opcją typu greenshoe) Agent Stabilizacyjny wykonuje opcję typu greenshoe⁴⁾.

W konsekwencji w wyniku stabilizacji pomocniczej może więc nastąpić zbycie papierów wartościowych w każdym przypadku, gdy Agent Stabilizacyjny wykona opcję typu greenshoe.

VI.

Projekt przewiduje sprzedaż akcji i udziałów Skarbu Państwa na tzw. platformie transakcyjnej, którą zorganizuje spółka prowadząca rynek regulowany na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z projektowanym art. 33 ust. 1 pkt 9 ukp zbycie akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa może nastąpić poza obrotem zorganizowanym, z użyciem systemu kojarzącego oferty kupna i sprzedaży, zorganizowanego i prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. Wprowadzenie tego trybu do art. 33 ust. 1

---

³⁾ Rozporządzenie Stabilizacyjne określa w szczególności termin podejmowania działań stabilizacyjnych, maksymalną cenę papierów wartościowych nabywanych w takich transakcjach, wielkość transakcji stabilizacyjnych oraz pozostałe zasady przeprowadzania działań stabilizacyjnych.

⁴⁾ W przypadku, gdy liczba papierów wartościowych nabytych w ramach działań stabilizacyjnych odpowiada liczbie pożyczonych papierów wartościowych, które Agent Stabilizacyjny ma obowiązek zwrócić, po upływie okresu stabilizacji Agent Stabilizacyjny dokonuje zwrotu takich papierów wartościowych. W takim przypadku zobowiązanie Agenta Stabilizacyjnego wygasa. Z uwagi na sytuację na rynku regulowanym nie ma potrzeby wykonywania przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową opcji typu greenshoe.

Jeżeli Agent Stabilizacyjny nie nabył żadnych papierów wartościowych w związku z działaniami stabilizacyjnymi, musi on wywiązać się ze swojego zobowiązania do zwrotu pożyczonej liczby papierów wartościowych na potrzeby wykonania opcji dodatkowego przydziału. Z drugiej strony może on wykonać opcję typu greenshoe, co skutkuje zmaterializowaniem się obowiązku do emisji lub sprzedaży papierów wartościowych przez emitenta lub wprowadzającego na rzecz tego Agenta Stabilizacyjnego. W związku z powyższym zobowiązanie do zwrotu pożyczonych papierów wartościowych koresponduje ze zobowiązaniem podmiotu oferującego te papiery wartościowe (zasadniczo emitenta lub wprowadzającego) do emisji lub sprzedaży papierów wartościowych w tej samej liczbie. W takim przypadku wierzytelność emitenta lub wprowadzającego dotycząca zwrotu papierów wartościowych w ramach pożyczki jest potrącana z wierzytelnością Agenta Stabilizacyjnego w zakresie emisji akcji lub ich sprzedaży w ramach opcji typu greenshoe w całości.

Natomiast w przypadku gdy liczba papierów wartościowych nabytych w ramach działań stabilizacyjnych jest mniejsza niż liczba pożyczonych papierów wartościowych, Agent Stabilizacyjny wykonuje opcję typu greenshoe nie w całości, lecz jedynie w części obejmującej różnicę pomiędzy liczbą pożyczonych papierów wartościowych a liczbą papierów wartościowych nabytych w ramach działań stabilizacyjnych. W pozostałym zakresie wierzytelności obydwu podmiotów są potrącane.

nowelizowanej ustawy umożliwi sprzedaż akcji lub udziałów bez konieczności uzyskiwania zgody Rady Ministrów na takie zbycie.

Sprzedaż akcji i udziałów poprzez platformę transakcyjną będzie dokonywana w zakresie wyjątków od sporządzenia prospektu emisyjnego przyjętych w uop. Po przeprowadzeniu sprzedaży akcji w tym trybie będzie możliwość późniejszego dopuszczenia i wprowadzenia akcji do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub na rynku regulowanym, organizowanych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, co ma sprzyjać rozwojowi prywatyzowanych spółek.

Sprzedaż akcji lub udziałów Skarbu Państwa przy wykorzystaniu systemu transakcyjnego spółki prowadzącej rynek regulowany zapewni odpowiedni poziom jawności, przejrzystości oraz sprawny przebieg całego procesu sprzedaży. Odpowiedni poziom bezpieczeństwa oraz transparentności zawieranych transakcji zostanie zapewniony poprzez udział domów maklerskich lub banków prowadzących działalność maklerską, pełniących rolę pośredników pomiędzy sprzedawcami a nabywcami. Wykorzystanie infrastruktury rynku kapitałowego oraz systemu transakcyjnego spółki prowadzącej rynek regulowany powoduje, że wszystkie prowadzone transakcje będą miały postać elektroniczną.

Głównymi przyczynami wprowadzenia tego trybu do katalogu trybów publicznych zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa są ograniczenia trybów zbywania akcji obecnie uregulowanych w art. 33 ust. 1 ukp, do których należy zaliczyć w szczególności: zbyt krótkie okresy oferowania akcji i udziałów do zbycia, ograniczone możliwości dotarcia do maksymalnej liczby inwestorów mogących być zainteresowanymi sprzedażą akcji lub udziałów przez Skarb Państwa z informacjami o akcjach/udziałach i spółkach objętych sprzedażą, brak mechanizmu wyznaczania ceny na podstawie skoncentrowanego popytu i podaży. Planowany nowy publiczny tryb zbywania akcji/udziałów ma spełniać założenia dotyczące:

- bezterminowego zaoferowania akcji/udziałów, w przypadku spółek, których prywatyzacja kilkakrotnie się nie powiodła, lub znaczne wydłużenie tych terminów;
- poszerzenia dotychczasowych kanałów dystrybucji informacji o akcjach/udziałach i spółkach objętych sprzedażą oraz ułatwienie dostępu do nich potencjalnym inwestorom;
- dostosowania sposobów wyznaczania ceny do warunków (oczekiwań) rynkowych, w tym stosownej obniżki ceny.

Powyższe cechy umożliwią pewne złagodzenie wymogów formalnych obowiązujących przy przeprowadzaniu transakcji prywatyzacyjnych, co powinno się przełożyć na przyśpieszenie prywatyzacji, zwiększenie jej skuteczności oraz dotarcie do szerszego grona inwestorów.

Warunki zbywania akcji w trybie, o którym mowa w projektowanym art. 33 ust. 1 pkt 9, zostaną określone przez Radę Ministrów w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 33 ust. 2 ukp, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia jawności i przejrzystości procesowi prywatyzacji.

VII.

Proponowane zmiany art. 56 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, art. 5 ustawy z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, jak również art. 2 ust. 8a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, mają na celu poszerzenie kręgu beneficjentów pomocy publicznej udzielanej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorców niebędących przedsiębiorcami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców (Dz. U. Nr 191, poz. 1411 i Nr 245, poz. 1775). Wynika to z konieczności dostosowania prawodawstwa polskiego do obowiązujących w Unii Europejskiej zasad udzielania pomocy na ratowanie i restrukturyzację, które nie różnicują możliwości przyznawania pomocy publicznej przedsiębiorcom, w zależności od tego, czy są przedsiębiorcami publicznymi, czy też nie.

Proponowane rozwiązania spowodują zwiększenie konkurencyjności polskich przedsiębiorców na wewnętrznym rynku Unii Europejskiej, jak również umożliwią udzielanie przez Ministra Skarbu Państwa wsparcia niebędącego pomocą publiczną, udzielanego każdorazowo na zasadach rynkowych. Typową formą takiego wsparcia jest podwyższenie kapitału zakładowego w spółce z udziałem Skarbu Państwa, co w przyjętym okresie inwestycji powinno skutkować osiągnięciem odpowiedniej stopy zwrotu z zainwestowanego kapitału.

W związku z powyższym w projekcie zaproponowano również zmianę ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.), precyzującą zakres zadań ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W szczególności zakłada się, że minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie udzielał ze środków, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 ukp, pomocy w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców, w tym przedsiębiorców publicznych, o których mowa w ustawie z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców. Ponadto projekt powierza ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa kompetencję w zakresie udzielania wsparcia niebędącego pomocą publiczną. Jednocześnie doprecyzowany został przepis dotyczący zatwierdzania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa planów restrukturyzacji przedsiębiorców, w przypadku gdy plany te przewidują udzielenie pomocy na restrukturyzację przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa albo ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wraz z innymi podmiotami.

W konsekwencji powyższych zmian nowe brzmienie otrzymał również art. 2b ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, zawierający upoważnienie do określenia trybu, warunków oraz formy udzielania, odpowiednio: pomocy oraz wsparcia niebędącego pomocą publiczną.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Ministra Skarbu Państwa. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w ramach działalności lobbingsowej.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga notyfikacji na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja oddziałuje na podmioty uczestniczące w procesie prywatyzacji, a w szczególności: ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, spółki z udziałem Skarbu Państwa podlegające prywatyzacji na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, podmioty, którym zlecane jest opracowywanie analiz przedprywatyzacyjnych, oraz na potencjalnych inwestorów zainteresowanych nabywaniem akcji należących do Skarbu Państwa. Projekt oddziałuje również na jednostki samorządu terytorialnego, które zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.) są zobowiązane stosować do zbywania posiadanych przez nie akcji i udziałów w spółkach przepisy działu IV ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

2. Konsultacje społeczne

Projekt został zamieszczony na stronie podmiotowej Ministra Skarbu Państwa w Biuletynie Informacji Publicznej oraz skierowany do zaopiniowania przez:

- 1) Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 2) Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- 3) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 4) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 5) Forum Związków Zawodowych;
- 6) Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 7) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 8) Konfederację Pracodawców Polskich;
- 9) Krajową Izbę Gospodarczą;
- 10) Business Centre Club.

Projekt został przyjęty bez uwag zarówno przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, jak i Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

W ramach konsultacji społecznych uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych

Zdaniem Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, w przypadku wejścia w życie przedmiotowej ustawy należy liczyć się z wystąpieniem negatywnych skutków dla Skarbu Państwa oraz pracowników prywatyzowanych przedsiębiorstw. Zasadnicze wątpliwości OPZZ budzą propozycje przepisów, które zwiększają kompetencje Ministra Skarbu Państwa kosztem przejrzystości i transparentności procesów prywatyzacji, oraz brak regulacji dotyczących ochrony interesów socjalnych pracowników.

W ocenie OPZZ, przyznanie Ministrowi Skarbu Państwa uprawnienia do samodzielnego dokonywania analiz spółek (art. 32 ust. 1) oraz decydowania o zakresie ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki nie jest zasadne, ponieważ rodzi ryzyko nadużyć, a także może narazić na szkodę Skarb Państwa oraz pracowników prywatyzowanych podmiotów. Podobnie oceniono rozwiązanie, które pozwoli wyeliminować z procesu sporządzania analizy spółki niezależne i zewnętrzne podmioty. Zdaniem OPZZ rozwiązanie to nie gwarantuje zwiększenia efektywności prywatyzacji oraz wystarczającej obiektywności tego procesu.

Odnosnie do zmiany art. 33 ust. 1 OPZZ wyraziło pogląd, iż skuteczność wskazanych trybów prywatyzacji będzie wątpliwa. Jego zdaniem wprowadzenie wskazanych trybów prywatyzacji powinno zostać poprzedzone bardziej szczegółową analizą wpływu proponowanych regulacji na procesy prywatyzacji. Dotyczy to przede wszystkim takich kwestii pracowniczych, jak: partycypacja w zarządzaniu, zasady zbywania akcji, zawieranie pakietu socjalnego z inwestorem. W ocenie OPZZ sprawą zasadniczą jest uregulowanie powyższej kwestii w randze ustawowej. Niezbędne jest również wskazanie, że zbycie akcji przez Skarb Państwa wiąże się z obowiązkiem zawarcia przez inwestora pakietu socjalnego z przedstawicielami pracowników. Pakiet socjalny zaś powinien zostać uznany za źródło prawa pracy.

W zakresie projektowanego art. 33 ust. 1 pkt 5, OPZZ zwróciło uwagę, że w Ocenie Skutków Regulacji nie zamieszczono informacji o przewidywanych skutkach społecznych, gdyż zdaniem OPZZ nie ulega wątpliwości, że nierozważna sprzedaż majątku Skarbu Państwa skutkować będzie likwidacją miejsc pracy.

NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie zaopiniowało przedmiotowy projekt, wyrażając sprzeciw wobec braku regulacji dotyczącej pakietów socjalnych

gwarantujących ochronę praw pracowników prywatyzowanych przedsiębiorstw. Według NSZZ „Solidarność”, ochrona interesów pracowniczych winna być uregulowana ustawowo. Zwrócono również uwagę na brak projektów aktów wykonawczych do przedmiotowego projektu.

W zakresie projektowanego art. 32, NSZZ „Solidarność” stwierdził, iż dotychczasowe analizy były obiektywne, gdyż sporządzały je podmioty zewnętrzne, niezainteresowane bezpośrednio prywatyzacją. Natomiast odnośnie do projektowanego art. 33 zwrócono uwagę na brak uzasadnienia proponowanej zmiany.

Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków

Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków krytycznie odniosło się do formy oraz procedury wprowadzania nowelizacji. W szczególności dotyczy to skrócenia terminu na zaopiniowanie projektu ustawy oraz zwolnienie go z obowiązku uprzedniego opracowania założeń.

Odnośnie do projektowanego art. 32 ust. 1a ZZZE stwierdziło, że nie jest należyście uzasadnione powierzenie Ministrowi Skarbu Państwa uprawnienia do wskazywania zakresu ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki, gdyż umożliwi mu to zwolnienie samego siebie z dotychczasowego obowiązku przeprowadzania odpowiednich analiz, jeżeli uzna, iż nie jest konieczne ustalenie sytuacji prawnej majątku spółki z uwagi na jej specyfikę oraz poziom zaangażowania kapitałowego Skarbu Państwa w spółce. Ponadto ZZZE uważa, iż powyższe uprawnienie może doprowadzić do działania Ministra Skarbu Państwa na szkodę Skarbu Państwa.

W zakresie projektowanego art. 33 ust. 1 pkt 5 ZZZE wyraziło pogląd, że odstąpienie od dotychczasowego wymogu określania ceny wywoławczej jest w sposób oczywisty sprzeczne z interesem państwa. Jest to świadome i dobrowolne zezwolenie na określenie ceny wywoławczej poniżej wartości księgowej, co zdaniem ZZZE: „Całkowicie kłóci się z zasadami zarządzania i ma stanowić furtkę do sprzedaży określonego majątku państwowego za wszelką cenę”. Ponadto, ZZZE zwróciło uwagę, iż gwarancja w postaci ustalania ceny wywoławczej ma kluczowe znaczenie z punktu widzenia interesów państwa oraz nie jest „sztucznym ograniczeniem”, a tym samym nie ma żadnych racjonalnych przesłanek pozwalających na usunięcie tego przepisu z ustawy.

ZZZE odniosło się negatywnie do zmiany art. 33 ust. 1, polegającej na dodaniu pkt 7-9, wskazując, iż przepisy te będą niezrozumiałe, spowodują wątpliwości interpretacyjne, nie zawierają uprawnień pracowniczych oraz skutki ich wprowadzenia będą trudne do przewidzenia. Również zmiana art. 56 ust. 1 pkt 2, zdaniem ZZZE, jest niedostatecznie uzasadniona. Podsumowując swoje uwagi ZZZE wskazało, iż przedmiotowy projekt w sposób nieuzasadniony liberalizuje zasady zbywania akcji spółek należących do Skarbu Państwa, przy czym liberalizacja ta jest przeprowadzona w sposób przyśpieszony, co utrudnia dokładne zbadanie skutków planowanej nowelizacji.

PKPP „Lewiatan”

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” proponuje uzupełnienie wytycznej zawartej w delegacji do wydania przez Ministra Skarbu Państwa rozporządzenia określającego warunki wsparcia, niebędącego pomocą publiczną (art. 2 ust. 2 projektu), o propozycję miernika efektywności (np. opartego na stopach procentowych NBP lub przeciętnych giełdowych wskaźnikach ROE, ze wskazaniem kilkuletniego okresu rozliczeniowego). Jednocześnie PKPP „Lewiatan” zaproponowała zmianę treści delegacji (nowy art. 2c) polegającą na dodaniu po wyrazach „Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa” wyrazów „w porozumieniu z Ministrem właściwym ds. Finansów Publicznych”.

Ponadto, PKPP Lewiatan wskazała, iż projektowany art. 3, który doprowadzi do pięciokrotnego zmniejszenia procentowego odpisu na FRP, przy radykalnym poszerzeniu katalogu jego beneficjentów i zastosowań może odbyć się ze szkodą dla pierwotnych beneficjentów – przedsiębiorstw przygotowywanych do prywatyzacji lub wymagających restrukturyzacji. Natomiast realizacja obowiązku Ministra Skarbu Państwa zawartego w art. 56 ust. 5 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, polegającego na podwyższeniu kapitału zakładowego ARP S.A. o kwotę odpowiadającą 1/3 przychodu FRP, po jego pięciokrotnym pomniejszeniu, może oznaczać radykalne zmniejszenie zdolności ARP S.A. do finansowania swojej działalności.

Pracodawcy RP

Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej zgłosili uwagę do projektowanego art. 32, wyrażając pogląd, iż zmiana ta może doprowadzić do nierzetelnego dokonywania wycen przez Ministra Skarbu Państwa, z uwagi na fakt niezamierzonego braku obiektywizmu, gdyż jak stwierdzili, nikt nie może być sędzią we własnej sprawie.

Uwagi zgłoszone przez ww. podmioty dotyczyły przede wszystkim wątpliwości związanych z wprowadzeniem nowej regulacji (art. 1 pkt 1), zgodnie z którą minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie miał możliwość samodzielnego dokonania, a nie jak dotychczas jedynie zlecenia dokonania analizy mającej na celu oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki.

Należy zauważyć, że Minister Skarbu Państwa jest organem właściwym do zbywania akcji/udziałów należących do Skarbu Państwa, a co z tym ściśle związane – organem właściwym do ustalania ceny sprzedaży zbywanych akcji/udziałów, w tym dokonania oszacowania wartości zbywanych podmiotów. W obecnym stanie prawnym Minister Skarbu Państwa przed zaoferowaniem do zbycia akcji należących do Skarbu Państwa zleca dokonanie analiz przedprywatyzacyjnych (o ile nie występują przesłanki do zwolnienia z tego obowiązku), co w wielu przypadkach generuje koszty nieadekwatne do uzyskanych korzyści. W związku z powyższym, w przedmiotowym projekcie zaproponowano, aby Minister Skarbu Państwa miał możliwość dokonania analizy przedprywatyzacyjnej samodzielnie, tj. bez udziału podmiotów zewnętrznych, z wykorzystaniem posiadanych zasobów kadrowych. Podkreślenia wymaga fakt, że projektowana regulacja nie wprowadza obowiązku opracowywania analiz przedprywatyzacyjnych przez pracowników Ministerstwa Skarbu Państwa, ale jedynie wprowadza taką możliwość, co pozwoli na prowadzenie elastycznej i racjonalnej polityki w tym zakresie. Warto również zauważyć, że analizy przedprywatyzacyjne są odbierane przez komisje, w skład których wchodzi pracownicy Ministerstwa Skarbu Państwa, którzy dokonują oceny ich poprawności.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Celem przedłożonego projektu jest usprawnienie i przyspieszenie procesu przekształceń własnościowych. Efektywny i sprawny proces prywatyzacji oznacza maksymalizację ceny za sprzedawane przez Skarb Państwa akcje i udziały, a tym samym zwiększenie środków z prywatyzacji zasilających budżet państwa oraz właściwe państwowe fundusze celowe (m.in. Fundusz Rezerwy Demograficznej, Fundusz Reprywatyzacji czy Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców). Powyższe powinno zostać zapewnione poprzez wprowadzenie nowych trybów prywatyzacji, jak również rozszerzenie możliwości stosowania aukcji ogłoszonej publicznie.

Ponadto zmiany w zakresie analiz przedprywatyzacyjnych umożliwią ograniczenie kosztów związanych z przygotowaniem spółki do prywatyzacji. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie miał możliwość zdecydowania o wyznaczeniu takiego zakresu analiz, który w najpełniejszy sposób uwzględni specyfikę spółki oraz poziom zaangażowania kapitałowego Skarbu Państwa. W wielu przypadkach powinno to doprowadzić do zawężenia zakresu analizy, a co z tym związane obniżyć jej koszty.

Powyższe uwagi należy odnieść odpowiednio do jednostek samorządu terytorialnego.

Ograniczenie liczby wykonywanych analiz przedprywatyzacyjnych powinno przynieść zmniejszenie asygnowanych na ten cel kwot w wysokości do 15 mln zł.

Nie przewiduje się, aby projektowana regulacja miała spowodować obciążenia dla sektora finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przyjęcie projektowanej regulacji nie wpłynie bezpośrednio na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana regulacja może mieć pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i rozwój przedsiębiorczości, dzięki przyspieszeniu procesu przekształceń własnościowych.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przyjęcie projektowanej regulacji nie wpłynie bezpośrednio na sytuację i rozwój regionów.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.